

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

34. De transitu B. Virginis è vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

per profectibus intenta fuit, quotidie mutans fortitudinem, novásque pennas assumens, & exultans ad currendam viam. *Quam pulchri sunt gressus tui, filia Principis! progredieris quasi aurora consurgens usque ad perfectam diem.*

MEDITATIO XXXIV.

Transitus B. Virginis à vita mortali, &c.

PUNCTUM PRIMUM.

Ardens desiderium videndi Deum. **P**Ræparatio per ardentia desideria videndi Deum: Nam, cum semper arsit post Ascensionem Filij, tum maximè postremis annis, cum appropinquabat tempus: nec id tædio laborum, sed puro amore Dilecti. Et quia versata erat in sacris litteris, inde seipsam magis accendebat. *Ps. 119. 5. Modo sibi ipsi loquens, dicebat: Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! Nunc verò: Ps. 41. 2. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum. Ps. 141. 8. Educ de custodia animam meam ad confitendum tibi. Interdum Angelis ipsam visitantibus: Cant. 5. 8. Nuntiate dilecto meo, quia amore langueo. Nihilominus voluntatem suam divinæ subiciebat: Phil. 1. 23. Desiderium habens dissolvi & esse cum Christo: parata tamen permanere in carne, si propter alios esset necessarium; quod & Paulus sentiebat, & Martinus: sed ubi appropinquare diem sensit, tum verò se totam in affectus effundens, dicebat: Fulcite me floribus*

bus, stipate me malis, quia amore langueo. Nunc Novus
 prodeant flores fragrantissimi internorum af- fervor
 fectuum, & mala pulcherrima bonorum ope- ante
 rum, quibus deficiens præ amore anima refi- mortem
 ciatur. Pudeat me illius summi boni non tan- Cant.
 gi desiderio, atque ad illud non anhelare. 2. 5.

PUNCTUM II.

QVOD debuerit mori: nam etsi ab originali Cur mo-
 labe fuerat præservata, non ideo à debito ri debuit
 moriendi. Etenim statutum est hominibus se- Heb. 9.
 mel mori; & Filius ejus mortuus est, supra quem 27.
 non convinciebat illam esse. Et experiri ac vin-
 cere debuit ad majus meritum illam mortis dif-
 ficultatem, eo quod nolumus spoliari, sed super- 2. Cor.
 vestiri: atque in ea etiam re exemplum no- 5. 4.
 bis relinquere, quo fidentius eam interpellare-
 mus. *Maria, mater gratia, mater misericordia,*
tu nos ab hoste protege, Et hora mortis suscipe.
 Fuit proculdubio denuntiata ipsi hora dormi- Mortis
 tionis, & quidem per Gabrielem Archange- hora ei
 lum, qui secundò eam salutaverit: *Ave Maria* denun-
gratia plena, Dominus tecum, simulque expo- tiata.
 fuerit, quanto ejus desiderio tenerentur omnes Ps. 121. 1
 cœlites. Quis valeat concipere, quanto fuerit
 gaudio perfusa? *Letata sum in his quæ dicta*
sunt mihi in domum Domini ibimus. Et sub-
 misit se divinæ dispositioni: *Ecce ancilla Do-*
mini, fiat mihi secundum verbum tuum.

Ad hæc voluit Christus, ut Matris discessui Apосто-
 Apostoli interessent, ad illius honorem, & ipso- lorum
 rum præ-
 sentia.

rum solatium, quos solata est, & benedictione sua impertijt, precata Deum pro illis : con-
 venerunt autem sub id tempus, Deo mirabiliter e-
 os transferente.

PUNCTUM III.

Christus moritu-
 ra ap-
 pareret.
Cant. 2.
 10.
 Gaudiū
 B. Virg.
 viso Fi-
 lio.
Mors
 ejus pre-
 tiosa.
 1.
 2.
Luc. 2.
 35.
 3.
Apoc.
 13.
Sap. 3. 1.
 3.
 13.

EXpiranti adfuit Filius cum multo Angelo-
 rum comitatu, invitans ad migrandum si-
 milibus verbis : *Surge, propera amica mea, for-
 mosa mea. & veni. Jam hyems transit, imber
 abiit, & recessit. Veni de Libano, ab excelso cul-
 mine perfectionis quam tenuisti. Veni, corona-
 beris.* Ad Filij conspectum supra quam cogi-
 tari potest, exhilarata, & memor horæ qua Fi-
 lium viderat expirantem, Fili, inquit, *in manus
 tuas commendo spiritum meum.* O verè pretio-
 sa mors in conspectu Domini ! 1. Quia non
 morbus, aut ægritudo, sed amoris vis animam
 eduxit è corpore, deficientibus viribus. 2. Quia
 sine doloris sensu separata est anima, ita Chri-
 sto providente, pro doloribus acerbissimis quos
 in ipsius morte apud crucem sustinuerat, quan-
 do *ejus animam pertransiit gladius.* Sed & gau-
 dium ex præsentia Filij, & ex amoris magnitu-
 dine, ademerat omnem ex disjunctione animæ
 à corpore doloris sensum. Ut in eam præcipuè
 illud conveniat : *Iustorum anima in manu Dei
 sunt, & non tanget eos tormentum mortis.* 3. Quia,
 si beati mortui, qui in Domino moriuntur, quod
 opera illorum sequuntur illos : quam beata fue-
 rit mors Virginis, quam tot tantaque comita-
 ban-

bantur merita? Verè Virgo prudentissima, Luc. 1. 26
quam Dominus vigilantem invenit, & affluen- 45.
tem oleo. Moriatur anima mea morte iusto- Num.
rum; & fiant novissima mea hujus similia. 23. 10.

PUNCTUM IV.

FUnus ejus gloriosissimum fuit. Elata est, Funus S.
tum Apostolis, aliisque discipulis deducen- Virginis
tibus, hymnosque divinitus inspiratos in eam defertur
concinentibus, tum Angelorum choris eandem comi-
celebrantibus. Patrata sunt ad ejus sepulchrum tantibus
miracula, & Apostoli mira suavitate cœlitus per- Angelis.
fusi de gloria suæ Magistræ, & quod eam nacti
essent advocatam apud Filium.

MEDITATIO XXXV.

Glorificatio animæ B. Virginis.

PUNCTUM PRIMUM.

I ntroductio animæ in cœlum empyreum. Id
quamvis momento peractum est, licet per
partes contemplari. 1. Exeuntem animam Chri- Ample-
stus complexu suo excepit, & qui hactenus eam xus Ma-
leva sub capite ejus quasi sustentaverat, nunc tris &
plexatur dextera: hoc est, quam fovemat, nunc Filij.
templatione operum mirabilium Dei (præfer- Cant. 23
tim in assumpta carne) nunc complet clara sui 6.
visione. Tunc dixit B. Mater: Inveni quem c. 8. 3.
diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam. Cant.
3. 4.

Tom. II.

S

2. Effusi